

Met innige liefde en grote dankbaarheid
denken wij terug aan

mevrouw

MARGUERITE LE ROY

echtgenote van Omer Herregods

Geboren te Delftinge op 31 oktober 1919 en
godvruchtig overleden in het Gasthuisberg-
kliniek te Leuven op 1 maart 1984, voorzien
van de HH. Sakramenten der zieken en de
Pauselijke zegen.

Lid van de bond der gepensioneerden

Lid van de gelovige zielen

De breuk is zeer groot. Een liefhebbende en
trouwe echtgenote wordt ontrukkt aan een
trouwe liefhebbende man van wie zij zoveel
hield. Een goede moeder gaat heen naar
de eeuwigheid.

Wij weten het wel, elk leven ook een men-
senleven is slechts tijdelijk maar zulk heen-
gaan komt te vroeg en dat doet pijn.

Die pijnlijke momenten van scheiding
brengen ons tot de harde werkelijkheid van
het leven en dringen tot ons diepste bin-
nenste door.

Marguerite haar lijdensweg is reeds be-
gonnen in 1961 met stede te Gent, waar zij

voor het eerst een open hartoperatie diende
te doorstaan. Voor velen zou dit volstaan,
maar de wegen van God zijn ondoorgron-
delijk en maar liefst vier maal heeft ze
deze zo gevreesde hartoperatie doorstaan.
De tussentijdse opnamen vanaf 1961 tot de
dag van Gods roeping zijn ontelbaar.

Meesten onder ons zouden meedogenloos
verslagen zijn, maar als moeder van smar-
ten en lijden hield zij in de kwellingen die
haar lichaam aftakelden haar blik gevestigd
op de lijdende Kristus, en toen haar ogen
het niet meer vermochten, waren haar han-
den voortdurend gevouwen, en prevelden
haar lippen af en toe als het ware in een
gebed verzonken. Niet alleen bij de Heer,
maar ook ten volle bij O.L.V. van den
Oudenberg.

Woorden van troost schieten te kort voor
Omer, de kinderen en familie. Alleen kan
misschien enigszins het leed verzacht wor-
den door het feit dat ze relatief rustig haar
afscheid heeft kunnen voorbereiden, bewust
van wat er gaande was, en voldoende mo-
reel gesterkt om die eeuwige stap te zetten.

Ons gebed, onze gedachtenis zal altijd
gewijd zijn aan een goed, eenvoudig har-
telijk iemand, die anderen graag een ple-
zier deed, en dat zo vanzelfsprekend vond,
dat zij dat ook van de anderen verwachtte.

Bemide echtgenoot, kinderen, kleinkinde-
ren, familieleden, ik dank U van harte voor
Uwe buitengewone toewijding tijdens mijn
zo lang slepende ziekte, niets was voor

jullie te veel. Annie en Roger, Uw goede zorgen waren een troost in mijn lijden, wees nu voor Uw vader een steun. Omring hem met genegenheid en weze voor hem een steun.

Mario en Ludo, Uw liefde en toewijding voor mij was een steun bij mijn langdurige ziekte, sta elkaar bij, wees lief voor elkaar en tracht mij te herinneren in uw gebeden.

Moeder Stefanie, hartelijk dank voor de vele gebeden. Bij mijn heengaan reken ik nu op U, dat jij voor Annie een goede moeder moge wezen.

Laat nu, de barmhartige sluier van de tijd erover heengaan en gij zult in dankbare herinnering moedig zijn zoals ik geweest ben.

Heer, neem haar op in Uw eeuwig vaderhuis die door de kerk en woonst in echt en rotsvast vertrouwen U steeds zo nabij is.

Uw innig meeleven en uw gebed waren ons een steun, daarvoor onze oprechte dank.

De families

Le Roy, Herregods, Verstraeten,
De Borre De Vos.

Je blijft eeuwig
bij ons

Uitg. Miserez, Deftinge